

2. Bestemmelsen i § 9 stk. 3 i eneretsbevillingen af 8. juli 1962 forudsætter klart, at salg kan finde sted uden særlig tilladelse eller bevilling, idet de i paragraffen nævnte kontrolforanstaltninger ellers ville være overflødige og ville kunne have været fastsat i den særlige salgsbevilling, såfremt en sådan var nødvendig.

3. Bestemmelsen i § 10 stk. 1-4 i eneretsbevillingen af 8. juli 1962 har klart som grundlag, at salg af råstoffer finder sted i et frit marked.

4. Bestemmelserne i § 9 stk. 3 og § 10 stk. 5 i eneretsbevillingen af 8. juli 1962 forudsætter, at bevillingshaverne eller virksomheder, med hvilke bevillingshaverne har aftale om deltagelse i indvindingsvirksomhed under bevillingen, er berettigede til uden særlig tilladelse at anvende råstofferne i virksomheder, der står i forretningsmæssig forbindelse med bevillingshaverne eller de med disse under bevillingen samarbejdende virksomheder.

5. De bemærkninger, der i den til eneretsbevilling af 8. juli 1962 knyttede protokol er anført i forbindelse med eneretsbevillingens § 13, viser ligeledes, at bevillingshaverne frit kan disponere over råstofferne, idet det er anført, at den virksomhed, der udøves af de juridiske personer, som bistandsyderne op-

retter, skal være begrænset til efterforskning, indvinding og virksomhed, der har sammenhæng med salg, bearbejdning og transport af de ved indvindingsvirksomheden frembragte råstoffer.

6. Af den til eneretsbevillingen af 8. juli 1962 knyttede protokol fremgår endvidere under:

I, at ministeren for offentlige arbejder vil søge at yde bevillingshaverne al sådan bistand og hjælp, som lovgivning og administrativ praksis muliggør, således at bevillingshaverne kan få den fulde udnyttelse af bevillingen.

Ovennævnte afsnit i protokollen er et klart udtryk for, at man fra det offentleges side ikke vil lægge bevillingshavernes virksomhed hindringer i vejen, og det foreliggende lovforslag kan ikke anses for at være i overensstemmelse med det i protokollen anførte.

Lovforslaget vil således være i strid med den retsstilling, der siden 8. juli 1962 har været sikret bevillingshaverne og de selskaber, de arbejder sammen med i Dansk Undergrunds Consortium, og i kraft af hvilken indtil nu er investeret betydelige beløb i forbindelse med efterforskning af naturgasen.

København, den 13. marts 1972.

N. J. Gorrissen.